

இல்வாழ்க்கையில் ஈடுபடும் ஆணுக்கும், பெண்ணுக்கும் இன்றியமையாதது ஒத்த அன்பு. ஒத்த அன்பே காதலனைப்படுத்தது. ஒருவரிடம் இன்னொருவருக்குள்ள பரொ விருப்பத்ததைத் தம் இனிய காதல் மொழிகளால் வளிப்படுத்துதினர்.

000000 000000 000000000000000000
00000000 00000000 00000000000000
00000000 00000000000 0000000000
000000000 00000000 0000000000 000000
000000 0000 0000000000 00000000(1000 -1)

என்று காதலி தன் காதலனின் ஒழுக்கத் தன்மையைப் போற்றி மகிழ்கின்றாள்.

000000 00000 000000 00000000000
00 00000000 0000 000000
00000000000 00000 00000000 0000000000(10000 -49)

என்கிறாள் இப்பிறவியிலும் மட்டுமின்றி மறுபிறவியிலும் அவனே கணவனாக வணேடும் என்ற விருப்பம் இருவரின் இணைப்பின் அன்பினை வளிப்படுத்துகின்றது.

மனைவி தன் பிறந்த வீட்டில் சலெவசு சழிப்புடன் வாழ்ந்த போதும் தனக்கு மாலசை சட்டிய கணவனின் வீடு வறுமையுடையதாக இருப்பினும் தன் தாய் வீட்டை எண்ணாது தன் கணவனின் வீட்டையே பரிதனைக்கொள்வதாக ஐங்குறுநிற்பாடல் அழகுறக் கூறுகிறது.

00000000 00000 00000000000000 0000 00000000
00000 00000000 0000000000 00000 000000000000
00000000 0000000 00000
00000000 000000000 00000000000(10000 -203)

00000 0000000 :
மனிதநயேப் பண்பினசைச் சூட்டிக் காட்டுவதில் சிறப்புப் பெற்று விளங்குன்றன. சங்க இலக்கியங்கள் ஓரறிவாயிரயையும் தன் உடன்பிறப்பாகக் கருதும் சமெம்மை உள்ளத்ததை

0000000000 00000000 0000000000 000000000
0000000000 00000000 0000000000 00000
00000 00000 0000000000 000000000000 000000000
000000000000 0000000000 00000000 00000000000
0000000 0000000000 00000000000 00000000(10000 -175)
00000 00000000000 0000000 0000000000 000000000000000.

0000000 00000000 0000000000 00000000000
000000000000 0000000000 00000000 00000000
000000000 00000000000 00000000000 00000000000
000000000 0000000000000 0000000 00000000
0000000000 0000000000000 00000 00000 00000000(10000 :1-5)

